

ETELÄRINTAMALLA

„Izoestija“ lehdelle annetta haastattelu

Etelärintamalle palaamisensa edellä kansallisuusasiain kansankomissaari toveri Stalin kertoi lehtemme edustajalle vaikutelmistaan tilanteesta Tsaritsynin rintamalla.

— Ennen kaikkea, sanoi toveri Stalin, on pantava merkille kaksi ilahduttavaa ilmiötä: ensimmäinen — rintaman selustassa on työläisten keskuudesta noussut hallintomiehiä, jotka osaavat ei vain agitoida Neuvostovallan puolesta, vaan myöskin rakentaa valtiota uusille, kommunistisille perustoille, ja toinen — on ilmaantunut uusi päällikkökunta upseereista, jotka ovat lähtöisin sotamiesten keskuudesta ja saaneet käytännöllisen koulutuksen imperialistisessa sodassa, ja tähän päällikkökuntaan Punaisen Armeijan sotamiehet luottavat täydellisesti.

Sen murroksen seurauksena, mikä on tapahtunut väestön mielialoissa, joka on käsittänyt aseisiin tarttumisen välttämättömyyden vastavallankumouksellisten rosvojoukkoja vastaan, mobilisatio sujuu mainiosti.

Kaikissa joukko-osastoissamme vallitsee luja kuri. Puna-armeijalaisten ja päällikkökunnan väliset suhteet ovat mitä parhaimmat.

— Miten on elintarvikekysymyksen laita armeijassa?

— Sellaista kysymystä meillä armeijassa ei oikeastaan ole olemassakaan. Itse rintamalohkojen asettamien keskusvarastojen joustavan systeemin ansiosta rintama ei kärsi puutetta elintarvikkeista. Nykyään puna-armeijalaisen päivittäiseen annokseen kuuluu 2 naulaa leipää sekä lihaa, perunoita ja kaalia.

Rintaman koko elintarvikehuoltoa johtaa Tasavallan Korkeimman Vallankumouksellisen Sotaneuvoston sotilasmuonitustoimikunta, joka onkin järjestänyt rintamajoukkojen säännöllisen huoltamisen.

Agitatiota harjoitetaan rintamalla, sanoo toveri **Stalin**, levittämällä sanomalehtiä „Soldat Revoljutsii“²⁸ ja „Borjba“²⁹ sekä kirjasia, lentolehtisiä j.n.e. Sotajoukkojen keskuudessa vallitsee reipas ja voitonvarma mieliala.

Suurena epäkohtana armeijamme vaatettamisessa on se, ettei sotilaita varten ole määrättyä sotilaspukua. Olisi toivottavaa, että mahdollisimman pian suunniteltaisiin ja hyväksyttäisiin uusi sotilaspukumalli ja otettaisiin se viipymättä käyttöön rintamalla.

Toimeenpanevan Keskuskomitean viime dekreetillä puna-armeijalaisten ja kokonaisten joukko-osastojen palkitsemisesta sankariteoista, antamalla ensinmainituille ansiomerkkejä ja viimemainituille lippuja, on, toveri **Stalinin** sanojen mukaan, valtava merkitys.

Jo aikaisemminkin, ennen tämän dekreetin julkaisemista, ne joukko-osastot, jotka olivat saaneet vallankumouksellisia lippuja, taistelivat sen jälkeen kuin leijonat.

Mitä tulee vastassamme oleviin vihollisjoukko-osastoihin, niin niistä 90⁰/₀ on niinsanottuja muualtaltulleita, suureksi osaksi ukrainalaisia ja vapaaehtoisia upseereita. Kasakoita ei ole 10⁰/₀:a enempää. Vihollisen etevämmyytenä on se, että sillä on kevyttä ratsuväkeä, joka meillä on toistaiseksi muodostumistilassaan.

Lopuksi on sanottava, että samaan aikaan kun meillä tapahtuu rintamajoukkojen sisäinen yhdistyminen ja lujittuminen, niin vihollisella tapahtuu täydellinen hajaantuminen.

*„Izvestija“ № 205,
syyskuun 21 pnä 1918*